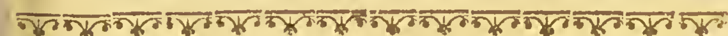

DISSERTATIO MEDICA

INAUGURALIS,

DE

VERMIBUS INTESTINORUM.

DISSERTATIO MEDICA INAUGURALIS, DE VERMIBUS INTESTINORUM.

QUAM,

ANNUENTE SUMMO NUMINE,

Ex Auctoritate Viri ornatissimi,

D. GULIELMI ROBERTSON, S.S.T.P.

ACADEMIÆ EDINBURGENÆ Praefecti;

NECNON

Amplissimi SENATUS ACADEMICI consensu,

Et nobilissimae FACULTATIS MEDICÆ decreto,

PRO GRADU DOCTORIS,

SUMMISQUE IN MEDICINA HONORIBUS AC PRIVILEGIIS RITE ET LEGITIME CONSEQUENDIS;

Eruditorum examini subjicit

THOMAS WALLIS,

HIBERNUS.

Soc. Reg. Med. Edin. Sod.

Vivitur ex rapto, non hospes ab hospite tutus. OVID.

Ad diem 24. Junii, hora locoque solitis.

EDINBURGI:

Apud BALFOUR et SMELLIE,

Academiae Typographos.

M,DCC,LXXXIV.

Propatruo ſuo dilecto,

JOHANNI WALLIS,

De Renny, in comitatu Corkagenſi,

ARMIGERO,

Viro

Animo probo, honeſto, benevolo,

Ac moribus integerrimis

Inſignito,

Has ſtudiorum in medicina primitias,

Multorum beneficiorum memor,

Mente gratiſſima conſecrat

THOMAS WALLIS.

†

Mr. Jeffray
with best Compts. from
his Friend & wellwisher
— the Author —

DISSERTATIO MEDICA

INAUGURALIS,

DE

VERMIBUS INTESTINORUM.

VERMES intra animalia habitantes, utpote qui plurima contemplationi cum medicorum, tum aliorum philosophorum; praebent, utrosque diu occupaverunt. De origine eorum, de structura et nutritione, multae subtiles quaestiones, multaeque acres disceptationes extant; at res tota, omnes post conatus, admodum obscura etiamnum manet. Opiniones plurimas colligere, nonnullasque refellere, facillimum fo-

ret, quarum tamen perpaucas, fere omnibus, quae nihil ad usum conferunt, omissis, tantum memorabo.

Ex malis autem innumeris quae genus humanum obsident, vix ulla sunt acerbiora iis quae a vermibus proveniunt. Quamvis enim corpori saepe parum nocere videantur, idem haud raro lenta et misera tabe conficiunt, aliquando etiam subita ac maxime horrifica clade opprimunt. Hos diros hospites igitur quam primum depellere semper oportet; sed cum signa quae eos comitantur plurimis morborum sunt communia, difficile est eos detegere, cumque remediis vulgatis pertinaciter saepissime resistunt, difficilius est eos detectos ejicere.

Vermes in variis cavis corporis humani, praeter intestina, uti in pericardio *, in pulmone †, in hepate ‡, ejusque ductibus, in renibus ||, in vesica urinaria §, etiamque in cerebro **, inventi,

* Vide Bagliv. oper. omn. p. 699.

† Vide Diemerbroeck anatom. lib. 2. cap. 13. p. 306.

‡ Vide med. observ. and inq. vol. 1. art. 9. p. 67.

|| Vide Ruysch. observat. anatom. chirurg. No. 64. p. 60.

§ Vide Swieten. comment. vol. 4. p. 718.

** Vide acad. des Scienc. l'an. 1700, hist. p. 15.

ti, dicuntur. Experientia me hic omnino deficit, et quoniam juvenem alienas hiſtorias, ni cauſa ſit admodum gravis, in dubium vocare decet, exemplis omnibus hujuſmodi neglectis, de vermibus in inteſtinis ſolis poſthac verba faciam. Eorum tria ſunt genera praecipua, ſcilicet, taenia, aſcarides, et lumbrici, praeter quae alia quoque fuere reperta *, ſed raro prae his, quae igitur ſola conſiderabo. Omnia de eorum hiſtoria naturali repetere non aggrediar; pauca ſolummodo, quibus ad alia magis ad uſum medicum ſpectantia illuſtranda opus ſit, ſeligam.

1mo, Taenia, ob ſimilitudinem inter eam atque iſtam taeniam, Anglice *tape* nominatam, ita vocatur. *Linnaeus* quatuor diverſas ſpecies deſcripſit †, quarum ad unam ſolam animum advertam, quippe et frequentiſſimam, et ſolam mihi obſervatam. Hanc ſpeciem Tyſonius quam optime depinxit, eamque lumbricum latum appellavit ‡.

Albida eſt, plerumque plana, et ex multis juncturis, longitudine ac latitudine inter ſe diverſis, conſtat. Singulae juncturae ſua poſſident

* Vide Van Swieten. comment. vol. 4. p. 699.

† Vide amoenitat. academ. vol. 2. p. 74.

‡ Vide philoſoph. tranſ. abr. vol. 3. p. 121.

dent ora, quae nec penitus in eodem latere, nec in alternis lateribus ponuntur. Duo vel plura in eodem latere ſaepe continua ſunt ; ſed duo ora in eadem junctura nunquam conſpiciuntur. Taenia vividae luci ſubjecta, quaedam vaſa, fluidi albi plena, oſtendit, quae tamen, ab aliis ad alias juncturas ſequi vix poſſumus, etſi, inter eas, injectiones communicationem monſtrent. Ad hoc indagandum Erneſtus primus experimenta inſtituit *, quae poſtea, a doctiſſimis Palmer et Monro repetita, confirmabantur †. Experimenta ſimilia, a juvene optimo Andrea Fyfe adjutus, ipſe quoque feci. Mercurius propulſus per alias juncturas facile, per alias non omnino tranſibat, quod chylo partes vaſorum inſercienti tribuebamus.

Etiam caput taeniae Tyſonius accurate, ut videtur, depinxit. Tentacula, ait ille ‡, ibi inveniuntur, quorum ope vermis firmiter inteſtinis adhaeret, quibuſque ſolutis, totum corpus facile ejicitur. Hujuſmodi caput in taenia quae inteſtina humana habitaverat, videre mihi nunquam

* Vide Halleri diſput. med. pract. vol. 3. p. 445.

† Vide Palmer diſſert. med. inaug. p. 11.

‡ Philoſ. tranſ. abr. vol. 3. p. 124.

quam contigit, ſed in exiguis taeniis, quas piſces ſuppeditaverant, partem ſimillimam detexi.

Longitudo taeniae interdum fuit fere incredibilis, adeo quidem uti totum inteſtinorum curſum impleverit. Quam Monro cl. diſcipulis exhibet, ea viginti pedes longa, omnes mihi conſpectas ſuperat. Aegrota, cujus hiſtoriam poſthac narrabo, taeniam quindecim pedes treſque digitos longam dejecit. Olaus Borrichius memoriae prodidit, quendam aegrum, intra annum, pedes octingentos egeſſiſſe * ; et Boerhaavius teſtatur, ſe vidiſſe taeniam ulnas trecentas longam, ex Ruſſo quodam expulſam †.

Hippocrates hunc vermem ſolitarium nominabat, quem ſcilicet credebat ſemper ſolum in inteſtinis habitare ‡ ; ſed edoctior aetas opinionem correxit. Tiſſot enim nos certiores fecit, ſe vidiſſe puerum, quatuor circiter annos natum, qui lumbricum et taeniam incipientem dejecit || ; et eruditus De Haen teſtatur, ſe vidiſſe aegram, unde octodecim taeniae, varia longitudine, cùm filis integris, dejiciebantur §.

2do,

* Vide act. med. pathol. vol. 2. obſ. 47.

† Vide prælect. acad. tom. 6. p. 180.

‡ Vide Hippoc. oper. om. tom. 2. p. 150. ſect. 27.

|| Vide de morbo nigro, ſcirrhis, &c. p. 31.

§ Vide rat. medend. vol. 3. p. 563.

2do, Afcarides ab ασκαριζειν faltare, forfan quia celerrime corpora movent, nomen acceperunt. Vermis eft exilis, albus, rotundus, circiter filum craffus, dimidiumque digiti longus. Uterque finis acuminatus eft, fed alter acuminatior.

Sunt qui hos tanquam lumbricorum prolem habuerunt, fed inepte, uti multa probant. Namque frequenter videmus eos, qui afcaridibus per multos annos, immo totum vitae, fuerunt vexati, lumbricorum omnino immunes. Hoc ipfo tempore, hujufmodi exemplum mihi femet obtulit. Mulier, triginta fex annos nata, per quinquennium afcarides conquefta, multas fubinde dejecit, eafque femper ejufdem molis obfervavit. Ex quo eam vifere coepi, permagnus numerus quoque emiffus, fed nec nunc, neque antea, (quantum recordari poffit) ne quidem unus lumbricus dejectus.

Vix opus eft adjicere afcarides in inteftinis majoribus, nempe in recto, fed lumbricos in minoribus, nidulari.

3tio, Lumbricus eft vermis teres, laevis, cute fubrubra fed pellucida, et corpore annulis vix confpicuis circumdato. Craffitudinem avenae vel pennae anferinae aequat, et longitudine, quae quidem varia, duodecim digitos raro fuperat.

ſuperat. A puncto incipit eodemque deſinit, quorum alterum exhibet os, tribus labiis inſtructum, hirudinis haud abſimilibus.

Linnaeus credidit hunc, et lumbricum communem, terrae habitatorem, eſſe eundem *; ſed leviſſima examinatio huic errori detegendo ſufficiet. Namque, 1mo, Color eſt admodum diverſus, ut et forma. Lumbricus terreſtris non ex toto rotundus, ſed in ima parte et lateribus planus, ita ut quatuor angulos efficiat, quibus ſingulis, duo ordines pedum, qui humano lumbrico abſunt, adhaerent. Annuli quoque in illo vix, in hoc maxime ſunt conſpicui.

2do, Partes internae ſunt etiam magis in binis ſpeciebus diverſae. Diſſecanti humanum lumbricum, vas longum, album, in corpore valde convolutum, ſe primo oſtendit. Hoc ad partes generationis pertinet; ſed nihil ſimile in lumbrico terreſtri reperitur, cujus vice, corpora rotunda, alba, extremitatem ſuperiorem prope, conſpiciuntur.

In lumbrico humano diſcrimina ſexus ſunt manifeſta, at in terreſtri obſcura.

3tio,

* Vid. ſyſt. natur. p. 85.

3tio, In hoc eſt aliquantum ſanguinis rubri, cujus ne quidem guttam, in illo, detegere potui.

Hiſce alias obſervationes adjicere facile poſſem; ſed rem ſupervacuam habeo.

Lumbricus frequentior eſt, facilius expellitur, et diriores edit effectus (uti poſtea dicetur) quam alia vermium genera. Vermes, quos nonnulli cucurbitinos nominarunt, ex conſulto praetermiſi, quia hoc nomen, ut mihi videtur, juncturis ſingulis taeniae emiſſis fuit inditum *.

Huic brevi deſcriptioni, pauca de cauſis vermium adjicere oportet. Hac de re, tot extant opiniones, quot auctores. Singulae opiniones multis argumentis, multiſque obſervationibus, firmantur, quae omnia rite expendere, opus multi laboris, minimique fructus, foret. Nec mens tam ardens vel fidens eſt, uti ſperem me vel alienas opiniones evertere, vel meliores ſtruere, poſſe. Quod hic igitur proferam, id fere totum aliunde duxi; et rem aeque ac inveni obſcuram relinquam.

Cum

* Deſcriptione jam finita, grates quam maxime ſinceras amico meo A. Fyfe, artis anatomicae peritiſſimo, non agere non poſſum; me enim, vermes examinantem, magnopere adjuvit.

Cum multa nova, quotidie, putredine gignuntur, complures eam, animalium quoque parentem, habuerunt. Vermes insectaque multa, ejus propria proles, diu credebantur; sed cum primum eorum structura, et praecipue partium generationi inservientium, accurate examinaretur, opinio obsolevit, hodieque pauci sunt inter philosophos, qui eam non rejiciunt.

Hac opinione igitur relicta, nonnulli affirmaverunt, primordia vermium ab initio vitae fluidis esse innata. Quo sententiam stabiliant, exempla proferunt infantium, in quibus, etsi lac maternum unicus fuerat cibus, vermes fuere inventi. Van Swieten haec verba habet: 'Celebris medicus de Lille, in propria filiola, undecim hebdomadas nata, integros vermium nidos observavit, licet mater illi praeter ubera nihilum adhuc, neque lac coctum quidem, praebuisset;' imo addit, 'egregium medicum Van Doeveren plures observationes foetuum, vermes in intestinis habentium, dum in utero materno adhuc haerebant, collegisse *.' Haec mihi incredibilia videntur, adeo ut omnia hujusmodi, vel incuriae vel cupidini admirationem

 ciendi,

* Vide Swieten. comment. vol. 4. p. 690.

ciendi, theoriamve omnimodis firmandi, tribuere animus incredulus cogat. A compluribus medicis magni nominis, multaeque experientiae, de hac re anxius quaesivi, iique omnes, uno ore, consentiunt, se nunquam vermes in infantibus, quibus lac erat unicus cibus, nec in foetibus immaturis, reperisse.

Certe, inter omnes constat, vermes saepe invadere eos, aetate provectos, quorum primi anni, hujus mali erant penitus immunes, et unum ex familia vermibus frequenter laborare, dum reliqui omnes iis vacant. Cum tamen plerique infantum eodem more degunt, vix conjicere possum, cur, si primordia vermium omnibus sint innata, haec animalia non omnes invadunt.

Cum ii qui vermibus vexantur, plurimum muci fere semper excernunt, nonnulli eum pro vermium causa habuerunt. Rectius tamen pro effectu est habendus. Intestina plurimas exiguas glandulas possident, unde liquor glutinosus secretus effunditur, cujus, sanitate integra, tantum est quantum intestinis lubricandis, et teneris eorum nervis contra multa acria defendendis, sufficiat. Vermes autem, intestina stimulando, muci excretionem augent, cui forsan, corpora eorum plurimum adjiciunt. Cochleae enim

nim et lumbrici terreni, tramitem totum muco oblinunt, hirudinesque aquae immissae quasi exuvias mucosas ponunt, quae primo corpora circumdant, dein per aquam diffunduntur, et fundum vasis demum petunt. Hinc verisimile videtur, vermes intestinorum quoque mucum excernere.

Concoctio prava etiam inter causas vermium fuit enumerata; et vix negari potest, quin eorum generationem adjuvet, atque promoveat, etsi ipsa originem eorum explicare nequeat. Namque, dyspepsia saepe diutissime vexat eos qui nullum vermium signum ostendunt; at appetitus eorum, qui vermibus quibusdam vexantur, non modo manet, sed augetur. Concoctio quidem interdum turbatur; dum tamen appetitus vorax adest, dyspepsia adesse nequit.

Vermes quasdam regiones terrae prae aliis, infantes prae adultis, rusticos prae urbanis, tenui cibo vescentes, aëra humidum haurientes, morbis laborantes, prae contrariis, infestare creditur; et magna ex parte certum est. Hinc forsan colligere licet, teneram aetatem, cibum parum nutrientem, aëra humidum, vitam desidiosam, valetudinem infirmam, ortui vermium magnopere favere; sed inficiandum non est,

eos

eos interdum homines maxime robuſtos, infirmis ac debilibus tutis, ſaeviſſime adoriri.

De inſectorum procreatione nuperi philoſophi plurima olim incognita retexerunt, et artem callidam matris facunda admiratione celebrarunt. Muſcae, locos idoneos ovo fragili conſervando, et foetui tenero fovendo, ac nutriendo, quaerentes, fructus maturos vel carnes delicatiſſimas adeunt, ibique ova deponunt. Aliae, putreſcentem colluviem, quae calorem cibumque ſimul ſuppeditet, eodem conſilio deligunt, vel ova, ſub terrae ſuperficie, contra frigus hybernum providae, ipſae cito periturae, defodiunt. Sunt quae aculeo armatae cutem animalium perterebrantes, ovum relinquunt, unde vermis ortus partes vicinas rodit, et inflammatione excitata, pure veſcitur, donec, alas nactus, ipſe avolet. Aliae denique, nares cervorum, canum, oviumve, intrantes, ova in variis cavis deponunt; et 'una 'ſpecies equos circumvolitans, dum hoc animal 'alvum tegerit, per anum intrat, antequam ani 'ſphincter claudatur, lateribuſque inteſtini ova 'ſua affigit *.'

His

*. Vide Van Swieten. comment. vol. 4. p. 691.

His et hujusmodi phaenomenis intenti, recentiores plurimi in sententiam iverunt, vermes intestinorum ex ovo oriri, cunctaque animalia similem agnoscere originem. Hac de re perpauca verba faciam; ei enim plene examinandae tempus parum sufficit.

Priusquam leges naturae statuere audeamus, ejus phaenomena rite intelligere certe oportet. Plurima animalia, antiquitus putredinis prolem credita, ex ovis oriri, et verum est et a plerisque conceditur; sed quaedam nuperae observationes de *Polypo* efficiunt, uti inde legem naturae generalem caute colligendam esse judicemus. Praeterea, licet admittatur, vermes ex ovis oriri, parum proficietur, donec origo ac natura ovorum detegantur. Namque, 1mo, Vermes in intestinis vulgo inventi, si excipias ascarides *, alibi raro inveniuntur. Taenia, extra animalia degens, bis solummodo conspecta †; lumbricus, (qualis in homine conspicitur) nunquam.

Forsan tamen hoc incuriae observantium magis quam inopiae vermium ipsorum tribui debet;

* Habitant in paludibus et locis lutosis, vulgatissime tempore aestivo. Vide amoenitat. acad. vol. 2. p. 72.

† Ibid. p. 93.

bet; licet enim his, in paludibus vel puteis profundis, ab oculo philoſophi procul latitare, dum ova tam exigua, uti aciem effugiant, per aquam fluitant.

2do, Natura ovorum, ſi modo extent, admodum videtur mirifica. In paludibus enim frigidis, imo, prae corpore humano, frigidiſſimis, vigent, eademque calorem humanum non modo ſine incommodo tolerant, ſed eo jucundiſſime fruuntur.

Dein, cum animalia ingrediuntur, plurimis periculis objiciuntur. Cur non eorum dentibus franguntur, ſucco gaſtrico ſolvuntur, motuque periſtaltico, antequam ſemet affigere valeant, una cum faecibus ejiciuntur? Haec omnia forſan frequenter occurrunt; ſed copia (nam foecunditas inſectorum incredibilis) * adhuc reſtat. Addere quoque oportet, plurima animalia, uti canem, felem, piſceſque innumeros, quibus genus humanum veſci ſolet, vermes, et forſan ova quoque, continere. Nonnullis autem placuit (et experimentis opinio nititur †) ova vi ignis culinarii reſiſtere poſſe; unde collegerunt, licere ovis

* Vide Swieten. comment. vol. 4. p. 691.

† Ibid. vol. 4. p. 708. et vide Sparman's diſeaſes, p. 227.

ovis vermium cum carne animalium, etiam arte coquina praeparata, intrare. Hoc tamen vix explicabit originem vermium, in iis qui nec pisce nec carne vescuntur.

Omnibus perpensis, vermes ovis, quae una cum cibo animalia ingrediuntur, originem debere, mihi videtur verisimillimum; sed quos cibos comitentur, quomodo ibi gignantur, et conserventur, dicere, hic labor, hoc opus. Experimentis novis, pluribusque observationibus est opus, quibus forsan ducta, sagacior aetas, multa, hodie parum intellecta, explicare poterit. Investigationes hujusmodi non longius prosecutus, iis quibus plus otii, opportunitatis, et ingenii suppeditatur, relinquam; minime quia rem contemnendam judico, sed quia 'hujus loci non 'est haec omnia singulatim expendere, cum 'medico sufficiat novisse signa, quae docent, in'festos illos hospites in corpore humano nidu'lari, praevidere mala, quae inde sequi possint, 'et scire methodum ac remedia per quae de cor'pore expelluntur *.'

HIS-

* Vide Van. Swieten. comment. vol. 4. p. 695.

HISTORIA MORBI.

In hac parte operis, licet mihi plerosque scriptores imitari, affirmando me rem maxime difficilem esse aggressurum. Nullius certe morbi historia plena, accurata, facilis est; sed vermes propriis difficultatibus stipantur. Non modo enim utrumque sexum, omnes aetates, omnemque corporis habitum invadunt, sed plurimos morbos ciere, et fere omnes comitari possunt. Hinc difficillimum fit dictu saepissime, quorum malorum vermes sunt causa, quorum comes solummodo. Itaque quicunque auctores adibit, omnia signa fere omnium malorum vermibus tributa inveniet †. Ex tanta caterva symptomatum, ea quae frequentissime occurrunt, in iis aliter sat sanis, seligere oportet. Hoc ipsum tamen minime facile; quod vermes plerumque diu lateant antequam adstantes eos adesse suspicentur, nec medicus arcessitur, donec signa acerbiora supervenerint. Hinc initium morbi plerum-

† Vid. Bosch histor. verminosa passim.

plerumque negligitur, plurimaeque hiſtoriae a ſignis mali provecti incipiunt.

Signa frequentiſſima autem ſola notabo, et ordinem lectis ac obſervatis maxime conſentaneum, quantum potero, ſequar.

Ventriculus tumet, dolet, acidiſque eructationibus infeſtatur. Appetitus admodum variat, nunc enim omnino proſternitur, nunc mire creſcit. Sitis plerumque intenditur, ſed interdum ſaliva copioſius ſolito fluit; lingua foedatur; ac ſpiritus teterrime olet.

Abdomen tumidum fit, durum, atque tenſum, ejuſque varias partes, praecipue vero circa umbilicum, dolores acerbi torquent. Imum rectum tumens, pruritu et ardore, interdum eouſque afficitur, ut aeger, ob deſiderium ejus ſcabendi perpetuum, quieſcere nequeat. Alvus nunc adſtricta, ſaepius ſoluta eſt, et, cum crebris borborygmis, plurimum muci, non ſine ſanguine, excernitur. Urina nunc alba, nunc limpida, obſervatur, fluitque interdum difficilis.

Licet vermes inteſtina ſola habitent, eorum effectus ad omnes fere corporis partes pertinent. Vultus atque oculi magnam ſubeunt mutationem. Viſus ſaepe minuitur cum quadam pupillae dilatatione, et inferioris palpebrae tumo-

re. Nasus praeter solitum albescit, adeoque prurit, uti digitus eum ad epistaxin usque scalpere cogatur. Alae narium, labiumque superius, interdum tument, saepe non. Nitor vultum deserit, et in ejus vicem flavedo turpis, vel pallor ingratus, omnium cachexiarum comes, succedit. Oculi, parum splendentes, deprimuntur, foedoque circulo circumdantur.

Respiratio nonnunquam turbatur; tussis molesta, sicca, saepe vexat; dolor lateris angit. Capitis dolor saevus, vertigo, et aurium tinnitus adsunt. Cor ipsum aliquando palpitat, nec singultus rarus. Pulsus variat pro reliquis signis, et frequenter intermittit.

Hisce similibusve malis miser interdiu fatigatus, opem somni frustra petit; noctu enim adhuc vexatur, et plurima molestiae indicia edit. Canem lupumve intestina lacerare interdum somniat, huc atque illuc se vertit, dentibus frendet, subitoque exilit. Malis hujusmodi vigilantem ac dormientem lacessentibus, corpus macrescit, adeoque evadit debile ac irritabile, uti plurimis morbis fiat opportunum. Hos omnes numerare nec possum nec conabor, sed nonnullorum mentionem faciam.

Febres

Febres lentae, periculosae, exacerbationibus vespertinis ac nocturnis infestatae, aliquando cum delirio, sunt vermium frequentissimae comites. Harum tanta est varietas, ut nihil specialius indigitare queam.

Morbi spasmodici quoque eos haud raro comitantur, et praecipue epilepsia *, quae infantibus est maxime infesta, quamvis provectiores interdum invadit. Lingua vel alia quaedam pars immobilis, chorea †, catalepsia ‡, et tetanus §, ipse, omnium spasmorum maxime gravis et periculosus, inter effectus vermium, ab auctoribus optimis observata fuerunt atque notata.

Cum corpus adeo debilitant, eos aliquando syncopen inferre, cumque dolores admodum graves in abdomine movent, eos interdum abortum efficere, minime videbitur mirum. Nonnulli etiam amenorrhoeam iis tribuendam judicarunt, jure an perperam statuere vix possum. Ano saepe, ore interdum ejiciuntur, quod si non evenerit, mala indies acerbiora miserum aegrotum demum perimunt.

DIAG:

* Vide Van Swieten. comment. vol. 3. p. 417.

† Vide Ephem. Germ. ann. 5. dec 7. append.

‡ Vide Swieten. Comment. vol. 4. p. 316.

§ Vide Barrere obs. anatom. p. 167. et Swieten. Comment. vol. 4. p. 714.

DIAGNOSIS

Duplex eſt: Vermes enim a caeteris malis quae ſimilia edunt ſigna, et alios ab aliis vermibus, diſtinguere oportet. E ſignis autem numeroſis quae vermes indicare ſolent, fere nullum, ſi excipias vermium ipſorum egeſtionem, adeo eſt proprium, ut ad eos detegendos ſufficiat; ſed, ſi poſt aliquot egeſtos, eadem ſigna perſtant, quae vermes vulgo comitari obſervantur, haud abſurdum erit eos pro cauſa mali habere.

Dr Home de hac re agens, ita loquitur: 'A 'certain diagnoſtic ſymptom of worms has hi-'therto been a deſideratum in practical medi-'cine. Such a one I diſcovered, about 16 years 'ago, which was not mentioned by any other 'author; that is, an oedematous ſwelling of the 'alae narium, upper lip, and often of the conti-'guous parts of the cheeks. The apertures of 'the noſtrils are much diminiſhed, and at leaſt 'are not half their natural ſize. This diagno-'ſtic is certain, as I have truſted chiefly to it 'ſince that time, and it has faithfully ſerved 'me.'

'me *.' Me quidem piget, verbis noſtri Profeſſoris eximii, cujus cura fideſque inſigens ſunt omnibus notae, non poſſe aſſentiri; ſed mihi, re iterum iterumque, qua cura maxima potui, examinata, perſuadetur, hoc ſignum vix mereri locum in quem fuit evectum. In ſcrophula enim ſine vermibus ſaepe fuit repertum, et iis quibus vermes inſunt, haud raro abeſt. Ipſe vidi vultus complurium qui haud dubie vermibus vexabantur, plurimos enim dejecerunt, tumoris cujuſque omnino immunes. Propriae obſervationi diffiſus, non modo matres, ſed ſocios complures, conſului, quorum nemo tumorem detegere potuit. Haud abnego tamen quin complures aegros, ita uti doctiſſimus *Home* deſcribit, affectos, obſervaverim; inter diagnoſtica, igitur, hoc ſignum valeat quantum valere poſſit.

Difficilius eſt dignoſcere hydrocephalum internum incipientem a vermibus, quam fere ullum morbum; nec hoc mirabitur qui reputabit, quot ſigna ſint utrique communia. In utroque enim ſtridor dentium, naſi vellicatio, ſubſultus ex ſomno, capitis et abdominis dolor, oculorum hebetudo, atque pupillarum dilatatio, reperiuntur.

* Vide Clin. Exper. p. 421.

tur. Tanta ſimiltudo non modo imperitos atque incautos, ſed in his rebus maxime exercitatos, frequenter fallit; diſcrimina quaedam ſunt igitur ſedulo quaerenda.

In hydrocephalo, dolor capitis acerbior eſt, unique parti, nempe occipiti vel fronti mox ſupra oculos, praecipue haeret; at in vermibus, per totum caput diffunditur. In illo, alvus plerumque admodum adſtricta eſt, et faeces tetriores ſolito, interdum virides, conſpiciuntur *; in his alvus ſponte ſolvitur, et dejectiones mucoſas, albidas, exhibet. In illo, dilatatio pupillae, quam in his fit frequentior; in eo praeterea, viſus duplex, palpebraeque paralyticae, frequenter, in his nunquam, obſervantur. Hydrocephalo paulum provecto, ſigna dira quae cranium fractum atque depreſſum vulgo comitantur, advenientia, diagnoſin certam praebent.

Proximum eſt ut alii ab aliis vermibus dignoſcantur. Senſus quidam ponderis vel motus inſoliti, in variis abdominis partibus, non ſine dolore, taeniam inſignit: Corpuſcula albida, ſeminibus cucumis ſimilia, ano ſubinde dejecta, diagnoſin adjuvant; eamque vultus pallidus, macies

* Vide Fothergil's works, p. 345.

cies ſuprema, cum appetitu vorace, certiorem reddunt.

Cum aſcarides imum rectum praecipue occupant, ab ejus affectibus diagnoſis eſt praeſertim petenda. Senſus eſt ardoris circa anum, qui tumet, cujuſque prurigo fit prorſus intoleranda. Teneſmus quoque frequentior eſt aſcaridum quam aliorum vermium comes; nec ulli quieti ac ſomno magis inimici ſunt. Nonnunquam in vulvam irrepſerunt, eamque titillantes, inſignes ediderunt effectus.

Lumbrici graviora tormina, ac ſaeviores dolores, praecipue circa umbilicum, quam vel taenia vel aſcarides movere ſolent, credoque, eos eſſe convulſionum antea memoratarum fontem frequentiſſimum.

RATIO SYMPTOMATUM.

Ratio omnium ſignorum reddi vix poteſt; ſed quorundam eſt abunde manifeſta. Omnia quae monſtrant ventriculum vel inteſtina turbari, actioni vermium, concoctionem impedientium, ſunt tribuenda. Interdum adeo ſunt numeroſi

vel

vel magni, ut conglomerati descensum faecum diu impediant, inde tumor et durities abdominis, ut et borborygmi, forsan oriri possunt. Excrementum hospitum foedissimorum colluviem tetram in intestinis morbidis inventam auget, et gignit tormina, diarrhoeam, odorem ingratum, cum spiritus, tum dejectionum.

Cum nonnulli vermes plurimum cibi, corpori reficiendo destinati, absumunt, corpus quotidie macrescit, etiamsi appetitus plurimum augeatur. Namque natura benigna ita instituit, uti appetitus consumptioni cibi respondeat; unde, uti saepius notatum fuit, appetitus vorax, maciem, quam taenia affert, fere semper comitatur.

Prurigo imi recti, motibus ascaridum, quae admodum mobiles sunt, etiamque conatibus quibus se intestino affigunt, debetur. Lumbrici autem non modo se movent, sed intestina quodammodo rodunt. Tunica villosa hosce impetus frequentissime sentit; reliquae tamen interdum mali fiunt participes, adeo ut vermes, substantiam penetrantes, per ulcera vicina, una cum pure, erepant. Douglas narrat, complures lumbricos ex ulcere in mulieris inguine quondam exisse *. Alio in exemplo, magnus lumbricus ex ulcere

* Medical Essays, vol. 1. p. 222.

ulcere gangraenoſo abdominis exiit *. In ventriculum ipſum nonnunquam aſcendunt, eique ita nocent, ut cardia poſt mortem ſanguinolenta et eroſa fuerit inventa †. Rebus ita ſe habentibus, dolores atrociſſimi, ſpaſmi maxime horrendi, uti catalepſia, epilepſia, ac tetanus, ſaevire ſolent. Haec et alia hujuſmodi quotquot ſunt, conſenſui ſunt tribuenda, nec me pudebit hoc vocabulo uti, donec melius inventum fuerit, quamvis plurimae difficultates, quodad modum, quo pars remota affecta alias afficiat, extent. Res ipſa minime ambigitur; et omnibus notum eſt, quantum totum corpus cum ventriculo ac inteſtinis conſentiat. Acidum ventriculos infantum infeſtans haud raro epilepſiam movet; quid mirum igitur ſi vermes, qui tunicas ventriculi rodunt, eoſdem vel pejores edunt effectus? De hac re audi Whytt ſagaciſſimum ita differentem: ‘ A diſordered ſtate of the ſtomach ‘ and inteſtines with wind or noxious humours ‘ lodging in them, will ſometimes ſo affect the ‘ brain as to deprive people of their reaſon. At ‘ other times the ſame cauſes will produce a ver-

* Med. Comment. vol. 2. p. 80.

† Vide Van Swieten. comment. vol. 4. p. 714.

'tigo, cephalaea, hemicrania, clavus hyſtericus, 'palpitations, intermiſſions of the pulſe, difficul- 'ty of breathing, ſudden fluſhings of heat and 'ſweating †, &c.' Nec partes remotae cum ventriculo aut inteſtinis ſolis conſentiunt. Tetanus digitum ſectum, cruſve laceratum; et cephalaea, calceamenta nimis arcta interdum ſequuntur. Hiſce alia exempla magis miranda, ſi opus eſſet, addere facile poſſem.

PROGNOSIS.

Ex ſupra dictis facile colligi poteſt, omnium vermium taenia eſt maxime pertinax, ſaepiſſimeque conatus medici ludit. Magna enim parte ejecta, cum creditur hoſpitem inimicum brevi expulſum iri, hydrae ſimilis, cito repullulat, molemque priſtinam ſuperat.

Lumbrici periculoſiores ſunt, utpote qui inteſtina vel ventriculum ſtimulando, convulſiones et ſpaſmos cient: facilius tamen remediis cedunt.

Aſcarides,

† Vide Whytt's works, p. 497.

Ascarides molestae magis quam periculosae sunt; sed diutissime interdum vexant, plurimisque medicamentis obsistunt.

Vermes sunt primis quam provectis annis magis infesti; aetas enim tenera irritabilior est ac facilius in convulsiones, unde praecipuum periculum, incidit. Quamvis tamen convulsiones absuerint, si aeger, cujuscunque fuerit aetatis, valde debilitetur, macrescat, pallescat, si febre, praecipue si hectica corripiatur, si diarrhoea pertinace, lienteria, vel ulceribus intestinorum, laboret; sique haec aut similia mala, multis remediis incassum adhibitis, diu perstiterint, prognosin dubiam, forsan infaustam, proferre oportebit.

METHODUS MEDENDI.

1mo, Praecipuum ac fere unicum consilium hic est, ejicere vermes; cui nihilominus alterum addam, nempe,

2do, Effectibus, post vermium expulsionem interdum manentibus, ire obviam.

Quae

Quae priori confilio refpondent ea remedia, anthelmintica vulgo nominantur, cunctaque ordinis ergo, in duas claffes dividam: Scilicet in ea quae, vi mechanica, et in ea quae, vi chemica, vermes arcere creduntur. Prior claffis complectitur acria cathartica omnigena, uti fcammonium, jalappam, elaterium, gambogiam, aloen, &c. Eodem pertinent pulvis ftanni, limatura Martis, pulvis coralli, arena communis, dolichos pruriens, et forfan oleum.

Ad alteram claffem pertinent aqua calcis; acida; fpiritus diftillati; fal communis; quaedam praeparationes mercurii, martis, et cupri; radix fpigeliae Marylandicae; radix filicis; amara multa, uti femen fantonicum, flores lupuli, folia abrotani ac abfinthii, radix anthorae, folia et femina tanaceti; et denique, cortex Geoffraeae Jamaicenfis.

Divifiones hujufmodi raro funt ex toto accuratae, et optime novi, plurima huic jam prolatae objici poffe. Cathartica nonnulla, ex. gr. vermibus funt venenofa, ideoque inter chemica remedia poni debent, oleique ea eft natura, uti locus ejus aptiffimus fit omnino incertus. De divifione tamen in differtatione hujufmodi difputare, vix operae eft pretium, praefertim cum nulla

nulla theoria inde pendet, nec ullum argumentum inde ducitur. Itaque mihi liceat remedia ſupra memorata ordine ſimpliciſſimo conſiderare, idque breviſſime agam ; nam ſingula plene expendere in animo non eſt.

Acria Cathartica nominatim examinare vix neceſſarium habeo ; hoc enim omnibus commune eſt, nempe, augere motum inteſtinorum periſtalticum, eoque modo hoſpites diros, vi et armis, de latebris depellere. Gambogiam vero vim venenoſam poſſidere, nonnulli credunt *. Multum commodi ex uſu iſtorum medicamentorum plerumque ſperare licet ; ſed non ſemper tuto praecipiuntur, nec unquam licet quotidie repetere doſes, uſquedum vermes penitus expulſi fuerint. Febre durante, periculoſa evadunt cum infantibus tum adultis quos ſaevi hoſpites debilitaverunt, uſuſque repetitus non modo periculoſus, ſed prorſus lethalis foret. Cum igitur unus impetus cathartici cujuſlibet, contra hoſtem hujuſmodi minime ſufficiat, cumque repetitio plus damni quam commodi afferat, alia remedia, aeque efficacia et tutiora, optabilia fiunt.

Pulvis

* Vide Duncan's medical caſes, p. 334.

Pulvis Stanni magnis nec immeritis laudibus diu fuit evectus, ejusque vim a quantitate arsenici pendere, *Lewis* * credebat. Si res ita sit, cur quaeso homines ipsos nunquam perdit, licet exigua quantitas huic sufficiat? Itaque *Doctori Black*, quo nemo philosophiam chemicam magis sapit, placet, pulverem stanni acidis parum affici, et colligit, ejus actionem in vermes esse solummodo mechanicam, nempe irritare intestina, eorum motus augere, et corpora vermium ipsorum terere ac laedere. Stannum transitu per intestina, minime mutatum, hanc sententiam stabilit. Compluribus medicis igitur hoc praestantissimum esse anthelminticum affirmantibus, quodammodo assentior, etsi confitendum sit, id non semper efficax fuisse repertum. Hoc *Alston*, qui id tantopere celebrat, uti neget materiam medicam remedium praestantius praebere, quantitati nimis exiguae tribuit; nam ipsi, qui a ℥ß ad ℥ij praecipere solebat, vota raro fefellit †.

In Commentariis Medicis ‡ traditur, taeniam 38 ulnas longam ejus opera esse ejectam, pluraque

* Vide mat. med. p. 552.

† Vide Alston's mat. med. vol. 1. p. 150.

‡ Vol. 6. p. 251.

que exempla novi, in quibus fauſtiſſime contra lumbricos adhibebatur. Cum per ſe alvum raro ſolvit, lene catharticum ſubinde, ex. gr. tertio quoque die, ſimul praecipere oportet.

Limatura Martis, et *Pulvis Coralli*, quorum ſingulorum actio mechanica eſſe creditur, non tam in uſu ſunt quam pulvis ſtanni. Nonnullis aegris, arena ipſa fuit utilis, certiorque fui factus, puerum vermibus vexatum, ſponte ſua parentibus ignaris, hanc avidiſſime vorare ſolitum.

Dolichos pruriens in regionibus calidioribus innaſcitur, et in India Occidentali ac America magnopere aeſtimatur; ſed hic parum adhuc notus. Capilli, externam partem ſiliquae continentis ſemen, tegentes, ſoli ſunt in uſu, et tales ſunt quales, cuti applicati, pruritum vix tolerandum vel inflammationem ipſam cient. Hinc forſan metuendum videbitur, eos in ventriculum et inteſtina haud ſine periculo ingredi poſſe; ſed experientia metum fugat *. Conſtat enim eos vermibus lethales, inteſtinis minime eſſe nocivos. Duo, ſex, vel octo grana pro aetate aegroti, forma boli vel electuarii, pauliſper adhibita, plurimis

* Vide Bancroft's natural hiſtory of Guiana, p. 392.

mis vermibus depellendis, ac ſanitati reducendae, ſaepiſſime ſuffecerunt. Actionem eſſe mechanicam hinc colligo, quod decoctum vel tinctura parum valeant *.

De vi hujus remedii fere nihil ex propria experientia ſtatuere poſſum, quippe qui pauca grana, puellae aegrotanti adhibenda, aegerrime inveni. Tres erat annos nata. Capitis dolor ſaeviſſimus, abdominis tumor, alvus ſoluta, dejectiones mucoſae, aderant. Inter dormiendum aegra ſaepius exiliebat, dentibuſque frendebat. Labium ſuperius quodammodo tumebat. Simulac eam viſebam, bolum ſequentem praecepi.

℞ Dolich. gr. iii.
Conſerv. roſar. q. ſ. fiat bolus.

Hic ter repetitus nec alvum magis ſolito ſolvebat, nec vermes educebat; omnia tamen ſigna levata cito ceſſarunt, puellamque poſt menſem omnino ſanam conſpexi. Doleo multum quod plus dolichi, uti experimenta majori cura inſtituiſſem, comparare nequiverim.

Oleum, quod nonnulli pro eximio anthelmintico celebrarunt, huc quoque redegi. Ei ſpeciei vermium (raro in inteſtinis inventorum) quibus

* Vide Bancroft's natural hiſtory of Guiana, p. 393.

quibus ſpiracula ſunt, haud dubie ſit lethiferum, aliis tamen parum, vel non omnino. Oleoſa enemata quidem plurimas aſcarides interdum educunt, vel ſuperficiem internam inteſtini adeo lubricam, vel ejus motum adeo celerem, reddendo, uti vermiculi haerere nequeant. Semper vivae hoc modo ejiciuntur.

Aqua Calcis deglutita vel injecta contra vermes, in recto vel ventriculo nidulantes, valere forſan poterit; adeo tamen mutabitur vel abſorbebitur, ut vermes inteſtina tenuiora habitantes parum ſit affecturum.

Quin *acida* fortia vermes deperderent, nemo eſt qui dubitat; ſed ut ventriculus ac inteſtina tuto recipiant, tanta dilutione eſt opus, quanta vim anthelminticam, magna ex parte, frangat.

Spiritus diſtillati vermibus inimici fuere crediti, quia vermes eorum potores raro invadunt. Sed, quamvis hoc concedatur, certe remedium nemini tutum, infantibus fere exitiale foret. Fertur Belgas ſolitos eſſe dare infantibus, pro anthelmintico, iſtum liquorem Anglice *Gin* nominatum, ſed quo cum effectu, ignoro.

Sal communis hirudinibus, aliiſque id genus, admodum nocivus invenitur; unde juſtum videtur colligere eum vermibus quoque eſſe nocitu-

rum. Exigua tamen quantitas prorſus inefficax eſt, et magna copia, ut taceam alias ventriculi ac inteſtinorum injurias, alvum valde motura, aeque ac alia cathartica antea memorata eſt inepta. Magnae doſes ſalis quendam aegrotum, uti legimus *, vermibus liberabant ; ſed operatio adeo erat terrifica, ut pleriqui praxin imitari ſint recuſaturi.

Mercurii complures praeparationes fuere laudatae, quarum omnium praeſtantiſſima eſt forſan calomelas. Per ſe interdum praecipitur, draſticis catharticis ſaepius adjungitur. Efficax ſaepe fit, et ſaepius fieret, me judice, ni vermes, plurimo muco obducti, contra ejus actionem defenderentur. Nonne paucae doſes pulveris ſtanni ante uſum mercurii commode dari poterunt?

Ferri quaedam praeparatio, viz. vitriolum viride, contra vermes vim magnam poſſidere, olim credebatur. Boerhaavius id eximiis proſequitur laudibus, hiſtoriamque tradit taeniae, trecentas ulnas longae, ope ejus, melli admiſti, expulſae †. Sed, quoniam remedia certiora et validiora

* Vide med. tranſ. vol. 1. p. 54.

† Vide praelect. acad. tom. 6. p. 180.

validiora adſunt, id vix adhibendum judico; faeces enim inde nigricantes aegrum vel amicos facile terrent.

Cuprum vermibus exitio fore bene conſtat; ſed non minus certum, quantitatem exiguam ejuſdem eſſe hominibus ipſis lethalem; quamobrem praecipiendum non eſt.

Spigelia Marylandica, Anglice *Indian pink*, radix eſt plantae quae in Carolina Auſtrali invenitur, quaque plerique Americae incolae contra vermes utuntur. Lining * ac Garden † exempla ejus proſperi uſus ediderunt, Homiuſque eandem aliquoties fructuoſe praecepit ‡. Amicus meus Dr Kiſſam, qui Novi Eboraci diu degebat, me certiorem fecit ſe ea frequenter et fauſtiſſime uti fuiſſe ſolitum, praeſertim in fratre ſuo, cui plus trecentis lumbricis fuit ejectum ||.

Radix filicis a Theophraſto, Galeno, aliiſque, propter vim anthelminticam, olim celebrata; tantam famam nuper in Gallia adipiſcebatur, ut proprium contra taeniam remedium haberetur.

Namque

* Vide phyſ. eſſays, vol. 1. p. 436-

† Ibid. vol. 3. p. 145.

‡ Vide clin. exper. p. 420.

|| Hic puer eſt quem antea plurimum arenae voraviſſe memoravi. Vide p. 31.

Namque per eam *Madam Nouffier* tot expulit, uti *Rex*, amore populi impulfus, arcanum emptum vulgaret. Rege mandante, quidam ex medicis fagaciffimis effectum ejus examinarunt, hique modum optimum praecipiendi, una cum pluribus hiftoriis aegrorum ejus vim expertorum, in publicum ediderunt. Dr Simmons hoc opus Anglice reddidit, eique adjecit, plura exempla ufus ejus in Britannia profperrimi *. Dr Duncan quoque, uno in exemplo, expertus, priora experimenta confirmat †. Sed plerique confueverunt adhibere catharticum drafticum paucas horas poft radicem filicis, unde creditum fuit, vermem cathartici magis, quam radicis actioni, ceffiffe. Decrevi igitur radicem per fe praecipere, eventumque expectare. Unica aegra tantum femet mihi obtulit, cujus hiftoriam hic plene tradam.

Jul. 22. 1783. J. C. aet. 26. innupta, acerbo capitis dolore, vertigine, et tinnitu aurium, faepe vexatur; quibus interdum moleftus faciei totius pruritus adjicitur. Alterutrum latus haud raro dolet; praecordia valde opprimuntur; ven-

* Vide Simmons's account of the taenia, et appendix.

† Vide med. cafes, p. 326.

ventriculus saepe tumidus, nausea afficitur, et abdomen durum tumet. Dentibus frendere, in lectoque dormiens exilire, aegra nonnunquam observatur. Macie ac debilitate admodum conficitur, etsi appetitus sit vorax. Alvus plerumque soluta, dejectiones mucosae. Menses regulares, quos tamen saevissimi dolores parumper praecedunt, ac sequuntur. Fluor albus proximum per triennium adfuit. Fluxus urinae, quae rubrior videtur solito, difficilis est nonnunquam.

Ante quatuor circiter annos, febre corripiebatur, qua decedente, plures vermium tenuium, alborum, et planorum, una cum faecibus exire observabantur. Abhinc pauci dies sunt elapsi, quibus vermes aliquot non exierunt; et interdum triginta eodem die ejecti, quorum, ut ipsa ait, tres pluresve cohaeserunt, et signa vitae per horam post exitum ostenderunt. Anno ante, quaedam medicamenta a domino Kinnaird, pharmacopola Edinensi, praescripta, quorum ope, pars taeniae octodecim digitos longa erat expulsa. Huic aegrae quae sequuntur praecepi.

℞ Pulv. rad. filicis maris, ʒß

Conserv. rosar. q. s. f. bolus, cras mane sumendus.

23.

23. Nausea bolum assumptum subsequebatur; sed nihil aliud adhuc fuit observatum.

Rep. bolus cras mane.

24. Post bolum, aegrota, summa nausea lacessita, plurimum fluidi aquosi evomuit, et post horam, portionem taeniae, quindecim pedes tresque digitos longam, dejecit. Diutius hora vixit, et viva, longior videbatur. Altera finis habuit juncturas breviores, ac minores reliquis, nil tamen conspici potuit, simile filo ab auctoribus depicto, unde timui ne qua pars adhuc haereret. Abdomen multo minus tumidum ac durum jam factum fuit.

Rep. bolus cras mane.

25. Nulla nausea post bolum. Duae juncturae ejusdem vermis expulsae.

Rep. bolus ut antea.

27. Nil vermis amplius dejectum. Aegra inquit se melius jam nunc valere, quam per longum tempus valuit. Appetitus multum minuitur.

Omit. rad. filicis per triduum, dein augeatur ad ʒi ut antea.

Aug.

Aug. 2. Bolus hodie ſumptus gravem nauſeam ciebat. Aegra queritur ſaevum abdominis dolorem, et plurimum venti deorſum emitti affirmat.

Cont. bolus ut heri.

3. Somnus turbatus torminibus. Complures dejectiones admodum mucoſae heri hodieque.

℞ Pulv. rad. jalap. gr. xii.
Calomel. gr. v.
Conſerv. roſar. q. ſ. f. bolus, c. m. ſumendus.
Omit. filix.

5. Catharticum alvum efficaciter movebat, et multum muci ſine vermibus eduxit. Nil niſi debilitatem aegra jam conqueritur.

6. Catamenia fluunt.

Omit. omnia.

12. Alterum catharticum optat atque efflagitat.

℞ Pulv. rad. jalap. ℈i.
Calomel. gr. vi. f. bolus u. a. ſumendus.

14. Catharſis erat acris: Multumque muci et magna inſuper colluvies, quam aegrota ipſa vermibus reſectis comparabat, dejiciebatur. Tonica medicamenta, cibum nutrientem, vinum, et *porter*, huic dehinc praecepi.

Oct.

Oct. 1. Capitis dolor ac vertigo iterum invasere aegrotam. Abdomen iterum cruciatur et tumet. Medium circiter mensem, quaedam frusta taeniae disjuncta dejicere coepit. Die 22. eam visi, eique praecepi ʒss. radicis filicis, ut antea, sumendam.

23. Medicamentum nullam nauseam ciebat. Duodecim frusta disjuncta taeniae fuere dejecta.

Rep. bolus.

24. Aegra post bolum nausea paululum afficiebatur, et plura frusta dejecit.

Aug. pulv. rad. filic. ad ʒi. ut antea.

26. Post bolum heri assumptum, aegra gravem nauseam conquerebatur, nec non sensum in abdomine, cum magno murmure, insolitum. Hodie mane portionem taeniae duodecim pedes novem digitos longam, cum ingenti copia venti, emisit.

Bolus posthac per triduum sumptus levem nauseam solam edidit. Dein omittebatur, aegraque bene valebat usque ad medium Januarium, quo tempore, prioribus malis eam iterum aggressis,

greſſis, plures particulae taeniae fuere dejectae; bolum ſequentem praecepi.

℞ Pulv. rad. jalap. ℈i.
Calomel. gr. vi.
Conſerv. roſar. q. ſ.

Hic complures effecit dejectiones, cum una quarum taenia deſcendebat, eamque in ano haerentem, aegra detrahere conata, diſrupit. Hoc facto, reliqua pars in inteſtina receſſit. Mox poſthac, acerbo dolore ac ventriculi tumore, cum dyſpnoea et dyſuria, mulier afficiebatur. Fomentum calidum abdomini adhibitum, et copia ejus liquoris, Anglice *Gin Punch* nominati, ei magno fuere auxilio, ita ut poſtridie urinam ſat libere emitteret.

Dein pulverem ſtanni aſperum praecepi, quem ad ℥iiſs intra tres dies ſumpſit. Multae particulae taeniae disjunctae per hoc tempus dejiciebantur; ſed ſtannum adeo ventriculum opprimebat, ut id omittere cogerer. Biduo poſt bolum radicis filicis ut antea praecepi, iſque levem catharſin movebat, ac portionem taeniae octo pedes aliquot digitos longam, praeter plures particulas disjunctas, educebat. Bolus bis repetitus nihil amplius edidit.

Santonicum, &c. Plurima amara, ob vim contra vermes quem poſſidere credebantur, diu fuere laudata. Hanc vim forſan interdum monſtrarunt, ſaepius tamen non, quapropter nomen anthelminticorum vix merentur. Mallem iſtiuſmodi remediis uti pro tonicis poſt vermes expulſos, et ad novorum ortum praecavendum.

Cortex Geoffraeae Jamaicenſis inermis, *Anglice Cabbage-tree bark*, in India Occidentali, ob vim contra vermes, diu fuit celebratus; at Duguid, quidam chirurgus ſagax, primam ejus hiſtoriam, quantum novi, cum harum regionum medicis communicavit *. Fere omnes qui ejus mentionem fecerunt, virtutes ſummis laudibus extulerunt; et nihilominus plurimi medicorum eum nimis neglexerunt. Ruſh affirmat, ſe eſſe uſum triginta, pluribuſque libris, et ſemper fructuoſe †. Dr Hamilton, artis obſtetriciae Prof. cl. me fecit certiorem, ſe quoque eo uti ſaepe ſolere, non modo ſine noxa, ſed ſummo cum commodo. Hiſce rebus adductus, ejus vim, quam accuratiſſime poſſem, explorare mecum decrevi, paucorumque experimentorum hiſtorias, gloriolam vanam

* Phyſ. eſſays, vol. 2. art. 15. p. 290.

† Vide medical comment. vol. 1. p. 329.

vanam parum, quod verum ac utile, omni ſtudio, ambiens, hic ſubjiciam.

Forma decocti, ſyrupi, pulveris, et extracti fuit adhibitus; ſed decocto ſic praeparato ſemper fui uſus.

℞ Cort. Geof. Jamaic. conciſ. ℥i.
Aquae lib. ii. coque leni igne ad lib. i. dein cola. Doſis erat ab ℥ſs ad ℥iv, indies, pro aetate aegroti.

July 20. 1783. W. F. menſes 22 natus, aliquandiu nauſea, et interdum vomitu fuit vexatus. Abdomen, quod tumidum ac durum eſt, multum dolet. Infans ſaepe frendet, et inter dormiendum repente exilit. Naſum ſaepiſſime vellicat; cujus tamen, aut reliqui vultus, nullus conſpicitur tumor. Alvus admodum fluit, et dejectiones ſunt maxime mucoſae. Febris veſpere accedens, per noctem durat. Paucis ante diebus, quam eum viderim, catharticum ſumpſit, quo plures lumbrici vivi dejiciebantur.

Praecepi ut ſumeret decoct. cort. Geof. Jamaic. ℥ſs bis indies.

21. Omnia eadem.

22. Somnus placidior; ſigna cuncta leviora.

Duae

Duae dejectiones, cum altera quarum, unus lumbricus mortuus emiſſus eſt.

23. Placide ac ſine ſaltu dormivit. Duae dejectiones ſolummodo, quae utraeque albae et mucuſae erant, et quibuſcum quatuordecim mortui lumbrici ejiciebantur.

Aug. decoct. ad ℥vi bis indies.

25. Omnia meliora. Appetitus modicus. Decoctum leniter alvum ſolvit. Sedecim mortui lumbrici expulſi.

Cont. decoctum.

27. Uncia decocti, hodie mane ſumpta, catharſin acrem ciebat, decemque lumbricos mortuos expellebat.

Cont. decoctum.

28. Novem mortui lumbrici dejecti.

Aug. 3. Aſſidue bibit decoctum, ejecitque novemdecim lumbricos mortuos, duoſque vivos.

4. Tres mortui lumbrici hodie expulſi. Aeger nil queritur.

6. Duo tantummodo lumbrici exierunt.

14. Aegrotus decoctum ad hunc uſque diem, ſine plurium vermium dejectione, ſedulo bibit.

Color

Color vegetus in vultum, et vigor in membra rediit. Omnibus malis liberatus, decoctum omisit, et quam optime convaluit.

Jul. 21. 1783. T. C. aetatis 6 an. magna nausea et alvo astricta laborat. Reliqua eadem sunt ac in priore historia. Hoc ipso mane, exiguum vivum lumbricum dejecit.

Praecepi ut sumeret vesp. pulv. ipec. gr. x. pro emetico.
Et habeat omni mane decoct. corticis Geoff. ℥i.
Et sacchari q. s. ad gratum saporem conciliandum.

23. Signa admodum levantur. Alvus modice soluta. Quatuor mortui lumbrici dejecti.

24. Aegra optime dormivit, ejecitque sex lumbricos magnos, ad unum omnes mortuos.

25. Decoctum alvum non amplius movet.

Aug. ad ℥ii. crass mane.

27. Nausea gravissima, sed citra vomitum, post decoctum accedebat. Catharsis erat sat acris, et una cum faecibus, quatuordecim mortui lumbrici exierunt, praeter unum vivum qui sponte erepsit.

Rep. decoct. ad ℥i omni mane.

28.

28. Cuncta signa leviora. Duae dejectiones quae sex lumbricos eduxerunt.

30. Duo tantum lumbrici.

Aug. 6. Nullis vermibus exiuntibus amplius, aegraque omnino bene se habente, medicamentum omissum.

Jul. 20. 1783. W. U. tres annos natus, die hujus mensis quartodecimo, sensu frigoris ac horrore, quem calor et sudor excipiebant, corripiebatur. Die postero, rubra eruptio per totum corpus semet ostendebat, qui postea cito evanuit. Hodie cynanche et deglutitio difficilis adsunt. Caput dolet, nec non abdomen, quod quoque admodum est tumefactum. Oculi graviores et pupillae latiores solito videntur. Labium superius colore albissimum, valde tumet. Lingua foedissima. Cibi desiderium imminuitur. Alvus adstricta; urinae fluxus difficilis atque parcus. Paroxysmus febrilis quoque vespere urget.

Praeter gargarisma commune huic praecepi decocti jam memorati ℥ss omni mane.

22. Somnus tranquillior solito; guttur melius sese habet; aeger nil per triduum dejecit.

Rep. decoctum statim ad ℥i. et contin. om. mane.

23.

23. Aliquantum nauſeae, ſecundum decocti doſin, heri ſequebatur. Duae dejectiones, quarum cum utraque lumbricus mortuus deſcendebat.

24. Aeger multo melius, quod ad omnia, valet, hocque mane quatuor lumbricos mortuos demiſit.

25. Nec frendit noctu, nec ullum doloris ſignum, ex quo decoctum ſumpſit, omnino edidit. Sex lumbrici mortui hodie mane exierunt.

27. Tres lumbrici plures.

Aug. 2. Nulli vermes amplius, nec ulla ſigna moleſta.

Septem inſuper aegris idem decoctum praecepi, et ſemper fauſte, nec unquam iſtos effectus horrificos, a quibuſdam memoratos, ex ejus uſu fui expertus. Nimia quidem quantitate, vomitionem et catharſin ciet; ſed modice adhibitum, alvum tantum, idque leniſſime, movet. In prima hiſtoriarum ſupra memoratarum, diarrhoeam ante uſum decocti urgentem, minuiſſe videbatur, et ubique, ſignis moleſtis ſat cito ſublatis, vermibus fuit exitio; cuncti enim, praeter quatuor vel quinque, ejus opere, mortui ejiciebantur.

Volui

Volui etiam pulverem experiri; quapropter ejus ʒſs ſemel praecepi; ſed aeger, qui undecimum agebat annum, tanta nauſea et catharſi afficiebatur, ut medicinam repetere non auderem.

Hactenus periculorum, contra lumbricos ſolos, hiſtorias tradidi; ſemel tamen mihi contigit, eodem decocto contra aſcarides uti.

Aug. 5. 1783. A. S. anno aetatis 36, nupta, per quinquennium proximum aſcaridibus, quarum aliquot una cum faecibus fere quotidie exierunt, fuit vexata. Hoc tempore, magnum recti ardorem, anique pruritum intolerandum, veſperem verſus plerumque moleſtiorem, conqueritur. Naſi prurigo maxima, cujus mulier adeo eſt impatiens, ut eum, ad ſanguinis effuſionem uſque, ſaepius carpat. Lingua foedata; menſes regulares; alvus adſtricta; pulſus lentior. Bolum ſequentem ei ſtatim praecepi.

℞ Pulv. rad. jalap. ℈i.
Calomel. gr. vi.
Conſerv. roſ. q. ſ. fiat bolus, cras mane ſumendus.

7. Bolus

7. Bolus alvum quater movebat, unde plurimae ascarides dejectae; sed signa aeque ac antehac acerba proximo vespere accesserunt.

℞ Decoct. cort. Geoff. ℥viii. pro enemate vespere.

8. Enema per trihorium retinebatur, idque dejectum, nullae ascarides vivae, quantum aegra perspicere posset, comitabantur; et incerta est utrum mortuae aderant, necne.

Rep. enema vespere ut heri.

9. Aegra nullos vermes post enema observabat. Nil jam queritur.

Hanc mulierem, ante kalendas Septembris, non iterum vidi, quo tempore mihi dixit, se esse omnino sanam, utpote quae, nec ascarides conspexerat, nec earum levissimum signum senserat, ex quo primum enema acceperat.

Ex supra dictis igitur colligere fas erit, hunc corticem esse non modo tutum (si modo rite adhibeatur, aliter enim nil tutum), sed imprimis efficacem. Dr Wright, qui eum, et arborem unde desumitur, eleganter descripsit, monet, aquam frigidam inter ejus operationem haustam, ciere nauseam, vomitum, febrem, atque delirium

esse solitam. Quae, si evenerint, aut si nimium corticis fuerit sumptum, ventriculum aqua calida purgare, alvum oleo ricini movere, et copiam succi Lindiani bibendam dare, praecipit *.

Haec de remediis, quae alterutra classis supra memorata suppeditet, sufficient, quibus pauca de nonnullis aliis subjiciam.

Mos fuit interdum, vermes externis cataplasmatibus, ex rebus, nempe, quae intus sumptae, iis maxime inimice creduntur, formatis, oppugnare. Natura vasorum absorbentium, ut et partium cataplasmata inter ac vermes interjacentium, considerata, me parum commodi inde sperare confiteor. Quomodo tamen res sese habeat, dicere nequeo; mos enim apud plebem indoctam praesertim invaluit, nec quenquam nuperum, medica scientia imbutum, qui rem periculo dignam existimaverit, invenire potui.

Ad emetica quoque ac *enemata* medici, tetrorum hospitum expellendorum cupidi, aliquando confugerunt. Ob nauseam quae vermes fere comitatur, priora debent plerumque praecedere cuncta alia remedia; hoc tamen non modo utile,

* Vide philosoph transact. vol. 67. part 2. p. 507.

utile, ſed neceſſarium eſt, ubi vermes ipſum ventriculum tenent, quod nonnunquam fit.

Enemata nunquam proſunt niſi in aſcaridibus, quae, uti antea dictum, rectum incolunt; et iis, nil aliud aeque peſtiferum. Hujuſmodi unum exemplum jam protuli *; praeter tamen iſtud enema, plurima alia fuere laudata, et proſpere uſurpata. Gummi et plantae foetidae, uti aſſafoetida, allium, camphora, ruta, ſabina, valeriana †, inſuper, aqua marina, et aquae a *Harrowgate* et *Moffat* ſuppeditatae, et denique fumus vel decoctum nicotianae ‡, ſaepiſſime fuere in uſu.

Diſſertatio inauguralis, anno praeterito, hic loci in vulgus edita, exemplum exhibet, quo taenia, poſt multa incaſſum tentata, per ictum electricum expellebatur ‖. Huic nil ſimile alibi inveni.

De altero medendi conſilio, quod erat tollere nonnullos effectus, poſt vermes expulſos manentes, breviſſimus erit ſermo; fines enim ſolitos hujuſmodi diſſertationum longe excederem, ſi tractare vellem.

Pleraque

* Vide p. 48.

† Vide Gregor. conſpect. vol. 2. p. 619.

‡ Vide Lond. med. obſ. v. 2. art. 26. p. 307.

‖ Wilkinſon de electricitate, p. 59.

Pleraque mala quidem, vermibus expulſis, deſinunt; ſed debilitas cum ventriculi ac inteſtinorum, tum totius corporis, ſummam attentionem deſiderant. Tonica omnigena, ex. gr. cortex Peruvianus, gentiana, ferri variae praeparationes, et aliquando balneum frigidum, hic convenient. Aër ſiccus atque purus multum proderit. Alvus adſtricta, vermium frequens ſequela, eſt ſedulo, cibo potuque aptis, et ſubinde lenioribus purgantibus, ſolvenda.

Cibus debet eſſe quam maxime nutriens, e re vegetabili et animali compoſitus; et aliquantum carnis, etiam inter primos annos, iis qui vermibus videntur opportuni, eſt concedendum. Vegetabilia incocta, et fructus immaturi, ſunt ſemper evitandi, nec non caro ſalita, et omnia denique, quae ventriculum debilitare vel concoctionem turbare poſſunt. Nullus potus praeſtat cereviſiae bene lupulatae, et *porter*, licet tamen praeterea uti optimo vinorum.

Quo magis corpus roboratur, eo magis contra novum impetum hujus diri hoſpitis munitur; nil igitur, unde robur augeatur, omittendum. Mundities quam maxime colatur. Exercitatio, varia pro natura corporis, et conſuetudine pri-

ore

ore quotidiana, citra fatigationem, ſubſiſtat. Qualiſcunque exercitatio placeat, ea utiliſſima erit circiter meridiem; ſic enim, frigoribus matutinis et veſpertinis vitatis, ventriculus et totum corpus optime roborabuntur.

Finem jam facturus vota quam maxime benevola erga Academiam Edinenſem proferre, mens gratiſſima cogit. Grates tamen praecipuas illuſtriſſimo Cullen, ob curam atque peritiam, quibus mihi, febre olim correpto, attulit opem, nec non inſigniſſimo viro Profeſſori Gregory, ob candorem quo hanc diſſertationem perlegit ac emendavit, debeo et hoc publico modo lubentiſſime exſolvo.

FINIS.

ERRATA.

Pag. 21. l. 2. *pro* inſigens *lege* inſignes.
45. l. 17. *pro* craſs *lege* cras.